

عنوان مقاله:

نگرشی بر عوامل تاثیرگذار بر احیا زندگی جمعی در مجتمع های مسکونی و استخراج الگوهای طراحی موثر بر آن

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

ساره جاوید - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد مشهد

خلاصه مقاله:

امروزه میتوان آپارتمان نشینی و زندگی در مجتمع های مسکونی را یکی از مهمترین تحولات در فرایند اسکان بشر در شهرها دانست که به فرمی غالب و ضروری در نحوه زندگی و مسکن شهری معاصر تبدیل شده است با گذشت زمان مجتمع های مسکونی که زمانی قرار بود با قرارگیری در میان محیطی سبز زیبا کم تراکم فضایی با کیفیت و بسری مطلوب برای تعاملات اجتماعی ساکنین ایجاد کنند به تدریج به مجتمع هایی با تراکم بسیار بالا با کیفیتی نامطلوب تبدیل گردیدند از این رو بشهرمواره به دنبال یافتن راهکارهایی برای کاهش اثرات منفی و مضر زندگی در ارتفاع بر سلامتی فردی و اجتماعی خویش بوده است حیات جمعی را میتوان فرصتی جهت کاهش این اثرات منفی و رها شدن از تنشهای زندگی روزمره افراد دانست که با گذران اوقات فراغت تعاملات اجتماعی افراد و اقشار مختلف و بستری برای حضور و آزادی بیان ابراز آنها در فضا ایجاد مینماید حیات جمعی در فضا در گرو ترویج و افزایش تعاملات اجتماعی جذب افراد و گروه های مختلف فراهم آوری امنیت اجتماعی و در نتیجه ترغیب به افزایش تحمل گروه های مختلف در فضا جامعه پذیری بیشتر و ایجاد فضایی فعال و سرزنده است اجتماع پذیری در فضا برپایه نیاز آنها به حس تعلق اجتماعی و تعامل با یکدیگر قرار دارند و این امر در یک فضای اجتماعی حمایت کننده در کنار تامین اسایش فیزیولوژیکی رعایت قلمرو و حس مالکیت و دریافت عدالت در فضا میسر خواهد بود

کلمات کلیدی:

مجتمع مسکونی، زندگی جمعی، تعاملات اجتماعی، اجتماع پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/414545>

